

สถิติการพิมพ์หนังสือ

โลกทิพย์ ภาค ๑

ครั้งที่แล้วมา

- พิมพ์ครั้งที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ในหนังสือวิบูลชนาบันเทิงสารรายเดือน (ผ่อนลงเป็นตอน ๆ)
- พิมพ์ครั้งที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๓) คุณสมบูรณ์ วีราภริณี พิมพ์เป็นธรรมบรรณาการ (บางส่วน)
- พิมพ์ครั้งที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๔) นางจรัดศรี วิโรจน์จรรยา พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ รองอำมาตย์ตรีขุนวิโรจน์จรรยา วัดแจ้งใน จังหวัดนครราชสีมา (บางส่วน)
- พิมพ์ครั้งที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๗) เจ้าภาพพิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ พระราชเขมากร (เขมทสุลี) วัดโสธรวรารามวรวิหาร
- พิมพ์ครั้งที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๗) อาจารย์พร รัตนสุวรรณ พิมพ์เป็นธรรมบรรณาการ
- พิมพ์ครั้งที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๘) เจ้าภาพพิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ รองอำมาตย์โท ขุนวารุณยากร (ผัน จันทรมงคล) ณ วัดเทพศิรินทราวาส
- พิมพ์ครั้งที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๐๘) นายณรงค์ สุทธิกุลพาณิชย์ นายจงจิตต์ จันทรมงคล นายวัชร อรรถนวัฒน์ นายพงศ์ศักดิ์ ไตรประสิทธิ์ นายวิสุทธิ สุริยฉาย นายอุดม สวัสดิ์โยธิน แห่งธนาคารกรุงเทพ พิมพ์เป็นธรรมบรรณาการ
- พิมพ์ครั้งที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ผ่อนลงเป็นตอน ๆ ในหนังสือพิมพ์ "แสนสุขรายสัปดาห์"

คำปรารภ

(เพิ่มเติม) จากผู้แปล

ในการพิมพ์เรื่องชุด

โลกทิพย์

ครั้งนี้ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ซึ่งจะเป็นครั้งที่เท่าใดแล้ว

ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบเหมือนกัน

* * *

ในช่วงเวลาอันยาวนาน นับตั้งแต่สำนักค้นคว้าทาง
วิญญาณได้รับมอบการพิมพ์หนังสือชุด "โลกทิพย์" ไปจาก
ข้าพเจ้าเมื่อหลายสิบปีมาแล้วนี้ ได้มีผู้สนใจ ทั้งที่ย่อมเชื่อ
หมด, ที่ย่อมเชื่อบ้างไม่เชื่อบ้าง, และที่ไม่ยอมเชื่อเลยอย่าง
เด็ดขาด ได้มาสนทนากันอย่างเป็นกันเองกับข้าพเจ้ามากมาย
ด้วยกัน ดังที่ข้าพเจ้าจะขอนำมาบรรยายให้ท่านผู้อ่านในการ
พิมพ์ใหม่ครั้งนี้ อย่างเป็นกันเอง ไม่ใช่อย่างนักวิชาการ ดัง
ต่อไปนี้

(๒)

๑. สภาพความเป็นไปในโลกทิพย์ที่ได้แปลบรรยาย ออกมามากมายนั้น ไม่น่าจะเป็นความจริงไปได้เลย เพราะเท่าที่เขาได้อ่านจากเรื่องเกี่ยวกับสภาวะของโลกทิพย์ที่พิมพ์ขึ้นในประเทศไทยโดยประสพการณ์ของคนไทยเป็นจำนวนมากมาย เช่นของ พ.อ. เสนาะ ผู้ล่วงลับไปแล้ว ของคุณ ท. เลียง พิบูลย์ และของผู้อื่นอีกมากมาย จนจำชื่อและเรื่องไม่ได้ นั่น เหตุใดจึงไม่เหมือนกันกับสภาพของโลกทิพย์ที่มีบรรยายไว้ในเรื่องที่ข้าพเจ้าแปลนั้น ดังนั้น ท่านผู้เสนอข้อท้วงติงดังกล่าวนี้ จึงสรุปความเห็นเอาคือ ๆ คือยืนยันอย่างหนักแน่นว่า ข้อความทั้งหมดนั้น คือทั้งในชุดโลกทิพย์ และของคุณ ท. เลียงพิบูลย์ และคนอื่น ๆ ในประเทศไทย เป็นเรื่องที่เกิดจากความละเมอเพื่อฝันเอาเองทั้งสิ้น เพราะถ้าสภาพเหล่านั้นมีจริง ๆ ก็ควรจะต้องเป็นสภาพที่เหมือนกัน คือตรงกันหมดทุกประการ

๒. แต่ก็ยังมีผู้อ่านอีกประเภทหนึ่ง ที่เสนอความเห็นให้เหตุผลตรงกันข้ามเลยทีเดียว โดยท่านกล่าวถึงการที่สภาพของภูมิในโลกทิพย์ มีลักษณะความเป็นไปไม่เหมือนกัน คือของไทยก็เป็นอย่างหนึ่ง และของฝรั่งก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง นั้น ย่อมแสดงว่า น่าจะเป็นสภาพที่มีได้เป็นได้จริง ๆ เพราะ

(๓)

แม้เพียงในโลกมนุษย์เราเอง สภาพความเป็นไป เช่นดินฟ้าอากาศ, ลักษณะภูมิประเทศ และผิวพรรณหน้าตารูปร่างของบุคคลในภาคหนึ่งของโลก เช่นภาคตะวันออก ก็ยังมีสภาพแตกต่างกันกับดินฟ้าอากาศ, ลักษณะภูมิประเทศ และผิวพรรณหน้าตารูปร่างของบุคคลในอีกภาคหนึ่งของโลก คือภาคตะวันตก อย่างเห็นได้ชัดเจน นี่เป็นการกล่าวถึงในวงกว้างเท่านั้น ยิ่งในวงแคบเข้ามา คือแม้ในประเทศเดียวกัน เช่นประเทศไทยเราเอง ก็ยังมีความแตกต่างกันอย่างมากมายในด้านฤดูกาล, ลักษณะภูมิประเทศ และนิสัยใจคอของคนทางภาคเหนือ, ภาคใต้, ภาคอีสาน และภาคกลาง เมื่อเป็นเช่นนี้ ถ้าเกิดปรากฏว่า สภาพของภูมิโลกทิพย์ของไทยฝ่ายศาสนาพุทธกับของฝรั่งฝ่ายศาสนาคริสต์ และของมุสลิมฝ่ายศาสนาอิสลามมาเหมือนกัน คือตรงกันหมดทุกประการแล้วไซ้ร้ ก็ต้องมีความหมายลงมติได้อย่างเดียวกัน คือ ทั้งหมดนั้นเป็นภาพลวงตาอันเกิดจากความละเมอเพื่อฝัน (hallucination) เหมือนกับที่คนเมากัญชาหรือยาเสพติดคิดเห็นไปเอง นั่นเอง

ตามมตินี้ จึงหมายความว่า การที่สภาพของโลกทิพย์ของศาสนาต่าง ๆ ไม่เหมือนกันนั้น จึงแสดงว่า สภาพ

{๔}

ที่ ๆ มีอยู่เป็นความจริงอย่างแน่นอน นี่ก็เป็นเหตุผลที่น่าคิดอีกประการหนึ่ง ซึ่งก็แล้วแต่ท่านผู้อ่านจะตกลงใจเลือกเชื่อทางฝ่ายใด ตามขอบใจของท่านเอง

๓. แต่ก็ยังมีประเด็นที่ปลีกย่อยลงไปอีก แม้สำหรับผู้ที่มีความใฝ่ใฝ่ใจ อยากจะเชื่ออยู่บ้างแล้ว แต่ก็ยังอดสงสัยด้วยความบริสุทธิ์ใจอยู่บ้างไม่ได้ คือท่านให้เหตุผลว่า "เอาละ เรายอมรับว่า ความแตกต่างของสภาวะในโลกทิพย์ของแต่ละศาสนานั้นย่อมจะต้องมีได้เป็นได้ เพราะถ้าจะกะเกณฑ์ให้เหมือนกันทุกศาสนา ก็อาจจะเป็นเรื่องที่เรียกกันว่า "อุปาทานกลุ่ม" คือ group hallucination หรือ collective hallucination ไปก็ได้ แต่ที่นี้ แม้ในเรื่องของไทยคือของพุทธศาสนาเราเอง มีการบอกเล่าของคนตาย หรือว่าสลบไป แล้วฟื้นขึ้นมาหลายราย ได้บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ในรายการละเอียดปลีกย่อยไม่ตรงกัน เช่น บางรายเห็นเป็นบันไดทอดขึ้นไปสู่เบื้องบน บางรายก็เห็นเป็นวิญญาณเดินลอยตัวขึ้นไปเองเป็นต้น และรายการเรื่องเทวทูตและพญายมราชของแต่ละราย ก็ไม่เหมือนกันทุกอย่าง เช่นนี้ จะมีเหตุผลอย่างไร ที่พอจะทำให้เชื่อได้อย่างมั่นคงไม่ถ่วงถ่วงคลอนแคลนด้วยความสงสัยต่าง ๆ"

{๕}

สำหรับประเด็นนี้ ข้าพเจ้าเคยปรึกษากับผู้รู้ในด้านนี้ บางท่าน ซึ่งท่านก็ให้ความเห็นว่า ในรายที่ได้ไปเห็นจริง ๆ โดยที่ไม่ได้ละเมอเพื่อฝันไปนั้น ก็อาจเป็นไปได้ว่า เขาได้แสดงให้เห็นตามอุปนิสัยหรือวาสนาบารมี ที่คนผู้ที่สลบไปนั้น พอลืมจะเข้าใจได้ คือเปรียบเทียบว่าถ้าผู้ที่มีสภาพจิตใจเป็นขั้นเด็กอนุบาลหรือเด็กประถม เขาก็แสดงให้เห็นคือสอนแบบที่ผู้มีจิตใจยังเป็น "เด็ก" ขนาดนั้น พอลืมจะเข้าใจได้ แต่ถ้าผู้ที่มีปัญญาบารมีสูงขึ้นไป คือมีสภาพจิตใจเป็นเด็กขั้นมัธยม เขาก็แสดงให้เห็นเป็นอีกแบบหนึ่ง ที่มีความละเอียด (refinement) และความลึกซึ้ง (depth) ในระดับที่ก้าวหน้านากว่านั้น เหมือนกับครูอาจารย์สอนวิชาเลขคณิตให้กับเด็กนักเรียน ถ้าเป็นเด็กชั้นประถมก็ต้องสอนบวกเลขคูณหารง่าย ๆ พอเป็นขั้นมัธยมก็อาจสอนให้แยก factor ให้รู้สมการ (equation) ต่าง ๆ เมื่อถึงขั้นอุดมศึกษาจึงจะสอนวิชา calculus ให้ได้ฉะนั้น อรรถาธิบายดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าก็เป็นเรื่องที่น่าฟังและน่าคิดอยู่เหมือนกัน

สรุปความว่า เมื่อหลักการส่วนใหญ่อันเป็นมูลฐานคือ Fundamental Principles ลงกันได้พอสมควรแล้ว เรื่องประเด็นปลีกย่อยต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันออกไปบ้างนั้น

ก็ควรถือเป็นเพียงเรื่องของ individual หรือ specific cases คือเป็นเรื่องประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ตามวาทนาบารมีและอุปนิสัย คือ tendency and attitude ตลอดจนถึงขั้นภูมิของจิตใจ ที่มีระดับความประณีต (คือ maturity) ต่างกัน ย่อมจะมองเห็นและมีทัศนคติต่อสิ่งเดียวกัน และเหตุการณ์อย่างเดียวกัน แตกต่างกันไปอย่างมากมาย คือเป็นเรื่องที่ "ภายใน" ของแต่ละคน ได้แสดงปฏิกิริยา (reaction) ต่อสิ่งภายนอก คือ เหตุการณ์ (events) และสถานการณ์ (circumstances) ไปตามพื้นฐานภูมิของจิตใจของตนเอง นั่นเอง

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่ายินดีที่ว่าหนังสือแปลชุดนี้ได้รับความสนใจจากท่านผู้อ่านตลอดมา โดยเกือบจะไม่ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรง ดังเช่นที่เรื่องชุด "โสบอบา" และ "นักบุญเซนต์ แบร์นาร์ด" ได้รับมานั้นเลย ส่วนลิขสิทธิ์ของการพิมพ์หนังสือชุดนี้ แม้อาจารย์พร จะได้ล่วงลับไปแล้ว ก็ยังคงเป็นของ "สำนักค้นคว้าทางวิญญาณ" ซึ่งยังมีผู้ดำเนินงานสืบต่อไปในปัจจุบันนี้

ศิริ พุทธศุภร์
ผู้แปล

กรกฎาคม ๒๕๓๘

อารัมภกถา

โดย

เซอร์ยอห์น แอนเดอร์สัน

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้รับเกียรติเขียนคำอารัมภกถาให้กับหนังสือเล่มนี้ ซึ่งเป็นหนังสือที่ได้บรรยายถึงชีวิตในโลกแห่งวิญญาณไว้อย่างชัดเจนมาก สภาพแห่งชีวิตดังกล่าวนี้เป็นประสบการณ์ ที่บุคคลผู้ได้เคยประกอบกุศลกรรมไว้ครั้งเมื่อยังเป็นมนุษย์อยู่ ได้ผ่านพบมาแล้วด้วยตนเอง ความจริงเช่นนี้เป็นเครื่องยืนยันว่า การค้นคว้าสอบสวนของข้าพเจ้าในเรื่องเกี่ยวกับปรัชญาแห่งความคิดนั้น เป็นความจริงโดยแท้

ผลงานชิ้นนี้ จะทำให้บุคคลผู้กำลังประพาศธรรมประกอบแต่กรรมดีอยู่ในปัจจุบัน มีความเชื่อมั่นในความไม่สูญหายของกรรมยิ่งขึ้น นอกจากนั้นจะทำให้ผู้อื่นที่อาจกำลังกระทำชั่วอยู่ ได้เปลี่ยนความดีของกระแสคืนแห่ง

ความคิดของตน (Change Their Wave-length of Thought) เสีย (ทั้งนี้เพราะความคิดที่ดีและชั่วนั้น ย่อมมีขนาดช่วงคลื่นหรือความสั้นสะเทือนคือความถี่ต่างกัน) แล้วแลหลักจากภูมิอันหาความเจริญมิได้ในโลกหน้าเสีย เพราะภูมิอันมีมนอนธการเหล่านี้ ย่อมเป็นผลของการที่บุคคลยอมรับความสั้นสะเทือนแห่งกระแสคลื่นของอุกุศลจิตเข้าไปในตน อันทำให้เกิดความทุกข์ยากคับแค้นนานาประการ ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

ความคิดเป็นพลังก่อให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ขึ้น ในสากลจักรวาล ทั้งนี้เพราะการกระทำทุกอย่างของเราย่อมเป็นผลมาจากความคิดของเราเอง ทั้งในด้านดีและด้านร้าย ทุกขณะที่เราดำเนินชีวิตอยู่ในโลกนี้ เป็นการสร้างสมมรดกไว้ให้แก่ตนเองในโลกทิพย์ และเป็นกระจกเงาฉายให้เห็นอย่างแจ่มชัดว่า ความทะยานอยากอันเกิดจากความคิดของเราในโลกนี้ จะทำให้เราร่ำรวยหรือยากจนเพียงไรในโลกทิพย์

กฎแห่งเหตุและผล (กฎแห่งกรรม) เป็นกฎแห่งสากลจักรวาลที่ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงได้ มนุษย์เป็นผู้มีอิสระจะดำเนินชีวิตแบบใดก็ได้ตามเจตนาอันเป็นเสรีของตน การที่วิญญาณของบุคคลจะได้รับทุกข์ หรือสุขอย่างไรในโลกทิพย์

นั้น ก็สุดแล้วแต่ผลของการเลือกวิถีทางแห่งการดำรงชีวิตโดยเสรีในโลกนี้เอง การที่บุคคลต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ด้วยความเดือดร้อนใจในความผิดแต่หนหลังของตนเองนี้แล เป็นการลงโทษที่วิญญาณจะได้รับอย่างสาสม ในฐานะที่เป็นสภาวะอันจะต้องมีชีวิตสืบต่อไปหลังจากการทำลายแห่งกายเนื้อแล้ว

แต่เดิมนั้น มนุษย์ส่วนมากเป็นผู้เขลาต่อความจริงที่ว่าตนจะต้องเป็นผู้รับผลอันหลีกเลี่ยงไม่ได้แห่งกรรมที่ตนได้ก่อไว้ในโลกมนุษย์ และในเรื่องนี้ศาสนา (คริสต์) ในโลกมนุษย์ก็ไม่สามารถจะช่วยให้เกิดสันติสุข ขึ้นในโลกสมดังที่ท่านศาสดาได้ตั้งเจตนารมณ์ไว้

ปัจจุบัน อารยธรรมของมนุษยชาติกำลังมาถึงที่ทางสองแพร่งแล้ว (คือถึงเวลาแล้วที่มนุษย์จะต้องตัดสินใจว่าจะเลี้ยวไปทางสายวัตถุนิยมหรือจะไปทางสายจิตนิยม) ดังนั้นข้าพเจ้าหวังว่าคงจะได้มีหนังสืออื่น ๆ ที่มีคุณประโยชน์เช่นเดียวกันนี้ออกมาเรื่อย ๆ เพื่อว่ายุคแห่งการฟื้นฟูความเชื่อในทางวิญญาณจะได้ก้าวหน้าต่อไป อันจะทำให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีกันทั่วโลกในที่สุด.

คำนำ

ของ มร. แอนโทนี บอร์เจีย

ผู้จัดบันทึก

* * *

ความรู้เป็นยาจัดความกลัวนานวิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเมื่อความกลัวนั้นเกี่ยวกับสภาวะแห่งชีวิตอันเป็นไปได้จริง ๆ หลังจากที่เรได้เปลี่ยนจากสภาวะแห่งชีวิตของโลกนี้ไปแล้ว

การที่เราจะทราบได้ว่า โลกหน้ามีสภาพเป็นอย่างไรนั้น ก็ต้องถามผู้ที่กำลังอาศัยอยู่ในโลกนั้น และแล้วบันทึกข้อความเหล่านั้นไว้ หนังสือเล่มนี้เกิดขึ้นมาได้ก็ด้วยความประสงค์และวิธีการดังกล่าวนี้

ท่านผู้มาติดต่อกับข้าพเจ้า ซึ่งเป็นผู้บอกให้จัดบันทึกเรื่องนี้ไว้ นั้น ได้เริ่มรู้จักกับข้าพเจ้า เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๔

[๑๑]

(พ.ศ. ๒๕๕๒) ซึ่งเป็นเวลาก่อนที่ท่านจะผ่านเข้าไปสู่โลกทิพย์ ๕ ปี ท่านผู้นี้มีชื่อว่า มองซินยอร์ โรเบิร์ต ฮิว เป็นสันเป็นบุตรของท่านเอ็ดเว็ต ไวท์ เป็นสัน ผู้มีตำแหน่งเป็นท่านอาร์ชบิชอป (น่าจะเทียบเท่าพระราชอาคันตุกะหรือสมเด็จพระสันตปาปา) แห่งแคนเตอเบอริออร์ก่อน

ในระยะแรก ก่อนข้าพเจ้าจะได้จัดบันทึกเรื่องนี้ลงนั้น ท่านโรเบิร์ต ฮิว เป็นสัน ยังไม่ได้มาติดต่อกันเลย แต่ได้มีวิญญานที่ข้าพเจ้าคุ้นเคยกันมาก่อน แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ท่านมีกิจธุระบางอย่างเกี่ยวกับการแก้ไขความเข้าใจผิดที่มีอยู่แต่เดิม ความจริงท่านเองก็ได้ทราบมาแล้วเหมือนกันว่า การติดต่อกับโลกมนุษย์ในเรื่องเช่นนี้เป็นการยากลำบากเพียงไร แต่ท่านก็ยังไม่ยอมละความพยายาม ดังนั้น หลังจากนั้นต่อมาอีกระยะหนึ่ง ท่าน (ฮิว เป็นสัน) ก็ได้รับคำบอกเล่าว่า บัดนี้ถึงเวลาอันสมควรแล้วที่ท่านจะติดต่อกับโลกมนุษย์ โดยผ่านทางเพื่อนเก่าคนหนึ่งของท่านเอง และข้าพเจ้าคือผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นสื่อกลางสำหรับการติดต่อกครั้งนี้ โดยได้ทำหน้าที่เป็นผู้จัดบันทึกโดยตลอด

เราทั้งสองเป็นเพื่อนเก่ากันมา และการที่ท่านฝ่ายหนึ่งได้ละจากโลกมนุษย์ไปสู่โลกทิพย์ ก็มีได้ทำให้มิตรภาพของ

เราขาดสูญไปแต่ประการใด ตรงกันข้ามมิตรภาพของเรา กลับแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นกว่าเดิม เพราะเราได้มีโอกาสพบปะกัน มากกว่าที่เราจะพึงกระทำได้เสียอีก ซึ่งถ้าหากท่านยังคงอยู่ในโลกมนุษย์ เราจะไม่มีโอกาสพบปะกันมากถึงเช่นนี้ ท่าน โรเบิร์ต ฮิว เป็นสัน ได้แสดงความยินดีอยู่บ่อย ๆ ในการที่ท่านสามารถกลับมาสู่โลกมนุษย์ได้ และด้วยวิธีการอันเป็นปกติ ธรรมดา และน่าเพลิดเพลินอย่างยิ่ง ด้วยวิธีนี้เอง ท่านได้กลับมาเล่าถึงเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ประสบมาด้วยตนเอง ให้มิตรสหายฟัง และที่สำคัญที่สุดก็คือ ได้มีโอกาสแสดง ให้ชาวโลกมนุษย์ทราบได้ว่า แม้ท่านจะถูกมนุษย์ถือว่าเป็น คนตายแล้วก็ตาม แต่ท่านก็ยังพูดได้เหมือนคนเป็น (คือ คำกล่าวที่ว่า "คนตายพูดไม่ได้" นั้น ไม่ได้เป็นความจริง เสมอไป)

คำปรารภ ในการจัดพิมพ์ครั้งที่ ๖

* * *

หนังสือ "โลกทิพย์ ภาค ๑" ภาคภาษาไทยนี้ เฉพาะที่สำนักค้นคว้าทางวิญญาณจัดพิมพ์ นับเป็นครั้งที่ ๖ แล้ว รวมทั้งที่ผู้อื่นจัดพิมพ์ในภาคภาษาไทยตั้งแต่ครั้งแรก จนถึงครั้งนี้ ก็นับเป็นครั้งที่ ๑๐ จัดพิมพ์ครั้งสุดท้ายเมื่อ เดือนมีนาคม ๒๕๒๗

หนังสือเล่มนี้ ได้รับความสนใจจากประชาชน นักอ่านมาก แม้ว่าหนังสือ "โลกทิพย์ ภาค ๑" นี้ จะเขียน โดยฝรั่งนับถือศาสนาคริสต์ แต่ข้อความที่เขียนไว้กลับมา เหมือนหลักคำสอนบางส่วน ในพระพุทธศาสนา เขียนไว้ เหมือนหนังสือนวนิยาย อ่านสนุกเพลิดเพลินชวนติดตาม

{๑๔}

ทั้งผู้แปล คืออาจารย์ศิริ พุทธศุภร์ เป็นอาจารย์ผู้บรรยาย
วิชาภาษาอังกฤษฝ่ายพุทธศาสนาในสภาการศึกษามหามกุฏ
ราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพุทธศาสนาแห่งคณะสงฆ์ไทย
และอดีตบรรณาธิการวารสาร WFB REVIEW ขององค์การ
พุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก ผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลภาษา
อังกฤษเป็นภาษาไทยอย่างยอดเยี่ยม เป็นผู้แปล อ่านแล้ว
เข้าใจง่ายเหมือนอ่านหนังสือที่คนไทยด้วยกันเขียน

อาจารย์ศิริ พุทธศุภร์ ได้ร่วมทำงานด้านหนังสือกับ
อาจารย์พร รัตนสุวรรณ และคุณศรีเพ็ญ จัตตุหะศรี มา
เป็นเวลาประมาณ ๓๐ ปี จนกระทั่งอาจารย์พร รัตนสุวรรณ
ได้ละกายหายไปในมนุษยโลกไป เข้าถึงกายละเอียดในโลก
ทิพย์แล้ว อาจารย์ศิริ พุทธศุภร์ก็ยังคงร่วมงานด้านหนังสือ
กับสำนักคั่นคว่ำทางวิญญานอยู่จนปัจจุบัน รายละเอียดเรื่อง
อื่น ๆ มีอยู่ในคำปรารภของผู้แปลและผู้จัดพิมพ์ครั้งที่แล้วมา

สำหรับหนังสือ "โลกทิพย์ ภาค ๑" นี้ อาจารย์ศิริ
พุทธศุภร์ได้แปลสู่ภาคภาษาไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เฉพาะ
ที่สำนักคั่นคว่ำทางวิญญานจัดพิมพ์ ๕ ครั้ง ตั้งแต่ พ.ศ.
๒๕๐๔-๒๕๒๗ รวมจำนวนถึง ๒๔,๐๐๐ เล่ม ปัจจุบัน

{๑๕}

เหลืออยู่ที่สำนักคั่นคว่ำไม่กี่เล่ม ขาดคราวมานานจนท่านผู้
สนใจถามหาอยู่เนือง ๆ บัดนี้ทางสำนักคั่นคว่ำทางวิญญาน
พิจารณาเห็นสมควร จึงดำเนินการจัดพิมพ์หนังสือ "โลก
ทิพย์ ภาค ๑" ขึ้นใหม่ เพื่อสนองความต้องการของ
ท่านผู้สนใจทั่วไป.

สำนักคั่นคว่ำทางวิญญาน

กรกฎาคม ๒๕๓๔

คำนำ

ของผู้จัดพิมพ์

* * *

หนังสือโลกทิพย์ภาคภาษาไทย ได้จัดพิมพ์มาแล้ว ๔ ครั้ง และครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๕ หนังสือนี้แม้จะพิมพ์ออกมาแล้วหลายครั้ง ก็ปรากฏว่าไม่พอเพียงแก่ความต้องการของผู้ที่สนใจในทางนี้ ข้าพเจ้าก็ประหลาดใจเหมือนกัน ที่มีคนสนใจในเรื่องนี้มากเกินความคาดหมาย สาเหตุที่คนสนใจในเรื่องนี้มาก ก็เพราะ :-

๑. หนังสือเรื่องนี้อ่านสนุกเหมือนหนังสือนวนิยาย
๒. ข้อความที่บรรยายไว้ในหนังสือเล่มนี้ แม้ผู้อ่านจะรู้สึกที่น่าจะเป็นเรื่องไม่จริง แต่ก็มีเหตุผลมากมายที่ชวนให้เชื่อว่า น่าจะเป็นจริงตามที่ได้บรรยายไว้

๓. สำหรับบุคคลที่มีพื้นความรู้พอที่จะเชื่อเรื่องนี้ เมื่ออ่านแล้ว จะมองเห็นประโยชน์จากหนังสือเรื่องนี้ได้อย่างมากมาย เช่น ทำให้ไม่กลัวตาย ทำให้ไม่เป็นโรคห้วงตัวเอง และทำให้มีกำลังใจในการละความชั่ว ประพฤติความดี เพื่อเห็นแก่ความดี ฯลฯ

สำหรับตัวข้าพเจ้า ที่สนใจในหนังสือเรื่องนี้เป็นพิเศษ ก็เพราะผู้เขียนเป็นคนนับถือศาสนาคริสต์ แต่ข้อความที่เขียนบรรยายไว้ในหนังสือเรื่องนี้ กลับมาสนับสนุนเรื่องกรรมในพุทธศาสนาอย่างมากมาย และยิ่งกว่านั้น ข้อความในหนังสือเรื่องนี้ ในส่วนที่เป็นหลักวิชานั้น ได้ตรงกับหลักธรรมในหนังสือพระไตรปิฎกของเราเกือบจะทั้งหมด และตรงกับข้อเท็จจริงหลายอย่างที่ข้าพเจ้าค้นคว้าได้ โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงสนใจต่อหนังสือเรื่องนี้มากเป็นพิเศษ

เมื่อเดือนมกราคมต้นปีนี้ ข้าพเจ้าได้พิมพ์หนังสือเรื่องโลกทิพย์เล่มนี้เป็นวิทยาทานเป็นจำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม ในการพิมพ์ครั้งนั้น ข้าพเจ้ายังไม่รู้แน่ๆ ว่า มร. แอนโทนี บอร์เจีย ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ ได้ติดต่อกับท่านโรเบิร์ต กิว เป็นอันได้อย่างไร ต่อมาหลังจากที่ได้จัดพิมพ์หนังสือเรื่องนี้ขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้มีจดหมายถึง มร. แอนโทนี บอร์เจีย เพื่อ

ขอทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือเรื่องนี้ มร. แอนโธนี บอร์เจีย ได้ยืนยันมาในจดหมายของเขาว่า เขาได้ฝึกสมาธิมานานจนกระทั่งมีความสามารถเห็นผู้ที่ตายไปแล้ว และได้ยินคำพูดของพวกเขาเหล่านั้นด้วย เรื่องนี้เขาเขียนขึ้นมากก็เพราะท่านโรเบิร์ต ฮิว เป็นสัน ซึ่งได้เคยรู้จักกันมาก่อนตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ และหลังจากที่ท่านได้ตายไปแล้วถึง ๔๐ ปี ได้มาบอกเรื่องราวต่าง ๆ ในโลกทิพย์ให้เขาฟัง ทั้งนี้ก็เพราะในสมัย ท่านโรเบิร์ต ฮิว เป็นสัน ยังมีชีวิตเป็นคนอยู่นั้น ท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีสมาธิถึงขั้นเห็นโอปปาดิกะ ท่านได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับชีวิตหลังจากมรณกรรมไว้หลายเล่ม แต่เนื่องจากในสมัยนั้น ท่านตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของคำสอนทางศาสนา ที่เชื่อกันแพร่หลายอยู่ในสมัยนั้น ท่านจึงไม่กล้าเขียนตามความคิดเห็นของตนเองจริง ๆ ฉะนั้นในหนังสือที่ท่านเขียนเกี่ยวกับเรื่องชีวิตในโลกของโอปปาดิกะ จึงมีผิดพลาดมากมายหลายแห่ง ท่านมีความเสียใจที่ได้สร้างความเข้าใจผิดให้แก่มนุษยชาติ ฉะนั้น เมื่อท่านได้พบโลกของโอปปาดิกะด้วยตนเอง และได้ศึกษาจนกระทั่งมีความเข้าใจดีพอสมควรแล้ว เมื่อมีโอกาสจึงได้มาติดต่อกับ มร. แอนโธนี เพื่อที่จะบอกเล่าถึงความจริงต่าง ๆ ในเรื่องโลก

ของโอปปาดิกะ ให้คนทั่วไปเข้าใจถูกต้อง พร้อมทั้งได้พรรณนาถึงความยากลำบากในเรื่องการติดต่อกับมนุษย์ ไว้ อย่างน่าสรรเสริญในความพยายามของท่าน เพราะฉะนั้น หนังสือเรื่องนี้จึงนับว่าเป็นเรื่องที่น่าศึกษาและหาได้ยากยิ่งเรื่องหนึ่ง

อนึ่ง ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้ท่านผู้อ่านทราบไว้ ณ ที่นี้ด้วยว่า ข้าพเจ้ามิได้เชื่อไปทุกตัวอักษร และทุกข้อความตามที่กล่าวไว้ในหนังสือเรื่องนี้ เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า บางคนแม้จะมีความสามารถในการติดต่อกับโอปปาดิกะได้ ก็ไม่ใช่ว่าจะสามารถรับถ่ายทอดได้ถูกต้องเสมอไป และยิ่งกว่านั้น โอปปาดิกะที่มาบอก ก็ไม่ใช่ว่าจะรู้แจ้งเห็นจริงไปเสียหมดทุกอย่าง บางอย่างเขาอาจจะบอกด้วยความเข้าใจผิดของเขาเอง เรื่องราวต่าง ๆ ในท่านองนี้ พระพุทธเจ้าตรัสสอนไว้มาแล้ว แม้แต่โอปปาดิกะชั้นสูง คือ ชั้นที่เป็นพรหมหรือเป็นเทพเจ้า ถ้าหากมิใช่เป็นอริยมบุคคล ก็ยังมีทางเป็นมิจฉาทิกฐิติได้ เรื่องท่านองนี้มีปรากฏบ่อย ๆ เพราะฉะนั้น จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า เรื่องที่ท่านโรเบิร์ต ฮิว เป็นสัน นำมาบอก มร. แอนโธนี นั้น แม้ว่า มร. แอนโธนี จะรับถ่ายทอดมาอย่างถูกต้อง กล่าวคือท่านบอกมาอย่างไรก็บันทึก

ไว้อย่างนั้น ไม่ได้ตัดตอนหรือต่อเติมจากความคิดของตนเองเลยก็ตาม ก็มีทางที่จะผิดได้ เพราะท่านโรเบิร์ต ฮิว เป็นสันยังไม่ใช่เป็นลัทธิปัญญาในเรื่องโลกทิพย์ ความหวังของข้าพเจ้าในการเสนอเรื่องนี้ขึ้นมาเมื่ออยู่แต่เพียงว่า ต้องการให้ข้อคิดสำหรับนักศึกษาในปัจจุบันว่า คนที่ตายไปแล้วนั้นไม่ใช่สูญสิ้นไปเลย เพราะยังมีชีวิตอยู่ และมีอยู่อย่างสมบูรณ์ด้วยความดีความชั่วที่เราทำไว้ไม่สูญสิ้นไปไหน ซึ่งหลักอันนี้เป็นหลักของพระพุทธศาสนาแท้ ๆ ท่านที่ต้องการอยากทราบรายละเอียด ก็ขอได้โปรดอ่านจากหนังสือเรื่อง "ผีและเทวดามีจริง" เพราะฉะนั้นท่านลองคิดดูให้ดี ถ้าคนในพระพุทธศาสนายืนยันหลักอันนี้ ก็เป็นเรื่องที่ไม่น่าประหลาดอะไร แต่ถ้าเป็นบุคคลในศาสนาอื่นยืนยันและเป็นการยืนยันอย่างมีหลักฐานเช่นนี้แล้ว ก็ย่อมจะทำให้เรารู้สึกตระหนักว่ากฎของกรรมที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ นั้น ต้องเป็นความจริงอย่างแน่นอน ทั้งจะทำให้เรารู้สึกด้วยว่า หลักธรรมในพระพุทธศาสนา กำลังจะขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง และมีอิทธิพลแทรกซึมเข้าไปในลัทธิอื่นอย่างเห็นได้ชัด

อันที่จริงเรื่องนี้ก็น่าจะประหลาด เพราะหลักแห่งความจริง ย่อมต้องเป็นจริงอยู่เสมอทุกกาลทุกสมัย หลักแห่งความจริงย่อมไม่ขึ้นอยู่กับชาติศาสนา ขอให้นึกถึงความ

จริงทางวิทยาศาสตร์ที่พิสูจน์กันได้แล้ว คนทุกชาติทุกศาสนา ย่อมมีความเห็นตรงกันหมด ด้วยเหตุที่หนังสือโลกทิพย์ ซึ่งแปลมาจากหนังสือในภาคภาษาอังกฤษ ชื่อ Life in the World Unseen (ชีวิตในโลกที่ตามองไม่เห็น) เป็นประจักษ์พยานถึงสัจธรรมในพระพุทธศาสนาได้อย่างดี สมควรที่ชาวพุทธจะได้อ่านกันทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงได้จัดพิมพ์ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

ทุกครั้งที่พิมพ์มาแล้ว ได้จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเป็นวิทยาทาน แจกจ่ายให้แก่ผู้ที่สนใจ แต่สำหรับในการพิมพ์ครั้งนี้ ได้จัดพิมพ์เพื่อจำหน่าย ทั้งนี้เพราะข้าพเจ้า ซึ่งเป็นผู้จัดพิมพ์ประสงค์จะได้เงินก้อนสักจำนวนหนึ่ง เพื่อนำมาใช้จ่ายในการศึกษาของพระ ที่ข้าพเจ้าจะต้องรับผิดชอบ ซึ่งในปีนี้มี ๖ รูป พระเหล่านี้เป็นผู้ที่ได้สำเร็จการศึกษาจากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมาแล้ว และเป็นพระที่ข้าพเจ้าได้เคยสอนท่านมาตั้งแต่ปี ๑ ถึงปี ๔ แต่เนื่องจากท่านยังไม่มี ความชำนาญพอในวิชาธรรม ข้าพเจ้าจึงได้ขอร้องให้ท่าน มาศึกษาคันถวาทีก ซึ่งจะต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี ใน การศึกษาคันถวาทิชาธรรมนี้ จำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายมิใช่น้อย และพระที่จะมาศึกษาคันถวาทิ จะมีเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี งานแผนกนี้ ข้าพเจ้าเป็นผู้เสนอให้มีขึ้น และต้องรับผิดชอบ

ทุกอย่าง ทั้งในด้านการสอน และการถวายความสะดวกทุกประการ เพราะทางมหาจุฬาฯ ไม่มีงบประมาณให้ เนื่องจากการเงินเท่าที่มีอยู่นั้นก็จำกัดมากอยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องหาทางออกโดยวิธีนี้ เพราะฉะนั้น ท่านที่ได้ซื้อหนังสือเล่มนี้ไป จึงได้ชื่อว่ามีส่วนช่วยเสริมสร้างงานแผนกนี้ขึ้นมาด้วย

อนึ่ง ในการจัดพิมพ์หนังสือครั้งนี้ อาจารย์ศิริ พุทธศุภร์ ผู้แปลหนังสือเรื่องนี้ ได้มอบลิขสิทธิ์หนังสือเรื่องนี้ให้กับสำนักคั่นคว่ำทางวิญญาน เป็นผู้จัดพิมพ์ได้แต่ผู้เดียวในประเทศไทยโดยตลอดไป ข้าพเจ้าจึงขอขอบคุณ อาจารย์ศิริ พุทธศุภร์ ผู้มีใจเป็นกุศล ผู้ได้อุทิศน้ำพักน้ำแรง อันเกิดจากความพยายามในการแปลเรื่องนี้ให้ โดยมีได้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวใด ๆ ไร ณ ที่นี้ ด้วย และขอขอบคุณ มร. แอนโธนี ที่ได้อนุญาตให้จัดพิมพ์ต้นฉบับ ที่เป็นภาษาอังกฤษได้ตามความประสงค์อีกด้วย

พร รัตนสุวรรณ

๑ สิงหาคม ๒๕๐๘

สำนักคั่นคว่ำทางวิญญาน

๔๔/๓ ถนนสามเสน บางลำภู

พระนคร โทร. ๒๐๕๑๔

คำชี้แจงของผู้แปล (ในการพิมพ์ครั้งที่ ๙)

เรื่องสภาวะความเป็นอยู่ในโลกทิพย์ หรือเรียกสั้น ๆ ว่า "โลกทิพย์" (ภาค ๑) นี้ ข้าพเจ้าได้เก็บใจความแปลจากหนังสือ Life in the World Unseen ของ Mr Anthony Borgia การแปลได้ใช้วิธีถอดใจความเรียบเรียง ไม่ใช่แปลชนิดคำต่อคำหรือประโยคต่อประโยค เช่นประโยคภาษาอังกฤษเพียงประโยคเดียว บางครั้งต้องอธิบายเป็นภาษาไทยหลายประโยค เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน ในทางกลับกัน ประโยคภาษาอังกฤษ ๕-๖ ประโยค ข้าพเจ้าแปลตกลงเหลือเพียงประโยคเดียวก็มี ในเมื่อเห็นว่า เนื้อความซ้ำกันและสำนวนฟุ่มเฟือยเกินไปสำหรับคนไทย นอกจากนั้นข้อความที่เป็นเรื่องทำนองเดียวกันแม้จะอยู่คนละบท ข้าพเจ้าก็นำมาแปลต่อกันไป บางครั้งก็ตัดทิ้งเลยก็มี กล่าวโดยสรุปก็คือ ข้าพเจ้าแปลอย่างชนิดหวังผู้อ่าน คือเกรงว่า

ผู้อ่านซึ่งเป็นคนไทยที่ไม่ใช่นักปราชญ์จะไม่รู้เรื่อง การแปลแบบนั้นจึงไม่ได้หวังตำรา เพราะข้าพเจ้าไม่ได้คิดว่า จะให้การแปลของข้าพเจ้าเป็นตำราเรียนแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม แม้รูปประโยคและคำที่ใช้บรรยาย บางครั้งอาจจะเพี้ยนไปจากต้นฉบับเดิมอยู่บ้าง แต่ใจความสำคัญข้าพเจ้าได้รักษาไว้โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด ครั้งแรกได้ผ่อนนำลงพิมพ์เป็นตอน ๆ ในหนังสือวิปัสสนาบันทึกสารรายเดือนจนจบ ในระหว่างที่ยังแปลไม่จบก็ได้มีผู้มาติดต่อขอนำไปพิมพ์แจกเป็นการกุศลหลายครั้ง ครั้นเมื่อแปลเสร็จแล้ว ก็ได้มีผู้มาแจ้งความจำนงขอไปพิมพ์อีกหลายครั้ง รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๗ ครั้งด้วยกัน

อาจมีบางท่านสงสัยว่า เรื่องโลกทิพย์ที่แปลจากหนังสือดังกล่าวแล้วนั้น เป็นเรื่องของฝรั่งที่นับถือศาสนาคริสต์ การที่เราชาวพุทธลงแรงแปลและลงทุนพิมพ์ขึ้นเผยแพร่เช่นนี้ จะมีเป็นการช่วยเผยแพร่ศาสนาอื่นไปดอกหรือ ? และหนังสือธรรมในศาสนาพุทธของเรา ไม่มีดีเท่าเทียมหนังสือเล่มนี้แล้วหรืออย่างไร ?

ต่อคำถามหรือข้อสงสัยประการแรก (คือคล้ายกับจะเป็นการช่วยเผยแพร่ศาสนาอื่น) นั้น ข้าพเจ้าขอตอบว่า

ไม่เป็นเช่นนั้นเลย ในหนังสือเล่มนี้ทั้ง ๆ ที่ผู้แต่ง (คือวิญญาณของผู้แต่ง) เป็นบาทหลวงที่นับถือศาสนาคริสต์ แต่ก็ได้บรรยายไว้หลายแห่งด้วยกัน โดยเฉพาะในเรื่องที่ว่าด้วยการเดินทางไปสู่อบายภูมิ ถึงความจริงเรื่องกฎแห่งกรรมว่า อยู่เหนืออำนาจบันดาลของพระเจ้า และได้กล่าวว่า โลกทิพย์เป็นภูมิแห่งการเสวยผลกรรมที่มนุษย์ได้ทำไว้เอง เป็นโลกที่แรงกรรมของมนุษย์นั่นเองได้สร้างขึ้นไว้ หากเป็นด้วยการสร้างสรรค์ของพระผู้เป็นเจ้าไม่ (ข้อความเช่นนี้ได้โปรดดูหน้า ๑๓๘ และ ๑๔๓ เป็นต้น)

อันที่จริงเนื้อหาของคำสอนเช่นนี้ ก็คือ สาระแห่งคำสอนเรื่องกฎแห่งกรรมของพระพุทธศาสนานั่นเอง เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านข้อความเช่นนี้ในหนังสือเล่มนี้ (และตลอดถึงหนังสืออื่น ๆ ในชุดนี้ ซึ่งมีทั้งหมดด้วยกัน ๓ เล่ม) แล้วก็ยิ่งรู้สึกเลื่อมใสในพุทธศาสนามากขึ้นกว่าเดิม ความรู้สึกเช่นนี้คงมิใช่มีเฉพาะแต่ข้าพเจ้าผู้เดียว เพราะการที่ภาคไทยของหนังสือเล่มนี้ได้พิมพ์มาแล้วถึง ๗ ครั้ง (โดยไม่นับที่ลงในวิปัสสนาบันทึกสารรายเดือน) และโดยชาวพุทธทุกครั้งนั้น คงจะเป็นประจักษ์พยานอันมีเหตุผลพอสมควรว่า น่าจะเป็นการช่วยเผยแพร่พุทธศาสนาได้ประการหนึ่งเหมือนกัน

ข้อสำคัญประการหนึ่งก็คือ ยังไม่ปรากฏว่ามีชาวพุทธผู้ใดที่อ่านหนังสือนี้แล้ว จะกลับใจไปนับถือศาสนาคริสต์เลย

อย่างไรก็ตาม มีบางท่านรังเกียจว่า หนังสือเล่มนี้ (คือภาคไทย) จะทำให้ชาวคริสต์หลายท่านนับถือในศาสนาคริสต์ของตนแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น โดยไม่คิดที่จะกลับใจเป็นชาวพุทธเลย (และหนังสือนี้ก็จะเป็นการช่วยโฆษณาให้คริสต์ศาสนาไปได้ก็ด้วยเหตุนี้) เรื่องเช่นนี้หากจะเกิดเป็นความจริงเช่นนั้นไปได้ ข้าพเจ้าก็ขอตอบว่าไม่เคยรังเกียจเลย และยิ่งแถมจะยินดีอนุโมทนาเสียอีกด้วย เพราะถ้าศาสนิกชนทุกคนเป็นผู้ Sincere คือนับถือศาสนาของตนอย่างไม่มีมายา ไม่คิดเบียดเบียนผู้อื่น ไม่สวมหน้ากาก และเชื่อในความไม่สูญหายของผลกรรมอย่างจริงใจแล้ว ความเป็นสังคมประเทศชาติและในโลกของเรา ก็จะมีผลสงบสุขกว่านี้อย่างที่เราคิดไม่ถึงทีเดียว

ต่อคำถามหรือข้อสงสัยประการที่สอง (ที่ว่าหนังสือพุทธศาสนาเราไม่มีตึกว่านี้แล้วหรือ) นั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ท่านใคร่ครวญถึงคำว่า "ดี" ซึ่งมีความหมายกว้างขวางและมัวมาก แน่นนอน ในทางพุทธศาสนาเรามีตึกว่ามาก (แม้ว่าจะเป็นการพูดเข้าข้างตัวเองอยู่บ้างก็ตาม) ในทาง

หลักวิชา แต่ถ้าจะกล่าวในแง่ของการบรรยายรายละเอียดของเรื่องโลกหน้าให้เห็นอย่างชัดเจนแล้ว ก็รู้สึกว่าจะไม่เห็นว่ามีเล่มไหนที่บรรยายได้ชัดเจนเท่านี้ อันที่จริง หนังสือประเภทเดียวกันนี้เท่าที่ข้าพเจ้าทราบ ก็มีพระนิพนธ์ของพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหมื่นวิจิตรวราณปรีชา เรื่อง "เพชรในหิน" และ "มฤตยูวรรณนา" ซึ่งดำเนินเรื่องคล้ายคลึงกัน แต่แม้ว่าจะมีหลักวิชาสูงกว่า แต่ก็บรรยายรายละเอียดไว้น้อยกว่า อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าใคร่ขอแนะนำว่า ท่านที่ยังไม่เคยอ่านหนังสือพระนิพนธ์ทั้งสองเล่มดังที่กล่าวมานั้น ควรหาอ่านดูเพื่อเปรียบเทียบกับเรื่องโลกทิพย์นี้ด้วย เพราะพระนิพนธ์ทั้งสองเล่มดังกล่าวนี้ ก็ได้เป็นแรงบันดาลใจประการหนึ่ง ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจแปลเรื่องนี้ และทำงานประเภทนี้ตลอดมา

ในการพิมพ์ฉบับแปลเป็นครั้งที่ ๙ (ต้นฉบับภาษาอังกฤษพิมพ์แล้ว ๑๐ ครั้ง) นี้ อาจารย์พร รัตนสุวรรณ ซึ่งได้พิมพ์มาแล้วในครั้งที่ ๕ ครั้งหนึ่งแล้วนั้น ได้แจ้งความจำนงขอพิมพ์อีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้ายินดีอนุโมทนาด้วย เพราะอาจารย์พร มีความเห็นตรงกันกับข้าพเจ้าในหลักการใหญ่ที่ว่า บุคคลสมัยใหม่ส่วนมากไม่เชื่อผลของกรรม เพราะ

ไม่เชื่อว่าโลกหน้ามีจริง ที่ไม่เชื่อว่า โลกหน้ามีจริง ก็เพราะมองไม่เห็นหรือพิสูจน์ไม่ได้ ดังนั้น หากได้มีการค้นคว้า พิสูจน์ในเรื่องนี้โดยทางเหตุผลบ้าง โดยทางประสบการณ์ ส่วนตัวของหลาย ๆ คนรวบรวมไว้เป็นข้อมูล และเป็นสถิติ อย่างมีระเบียบ ก็อาจจะทำให้บุคคลบางประเภทที่มีจิตใจไม่ ต้อรับ จนเกินไปหันมาเชื่อได้บ้าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ เขาโดยตรง ส่วนบุคคลที่ต้อรับไม่ยอมเชื่อเลยนั้นก็จำเป็นต้อง ปลดปล่อยไป เพราะบุคคลบางจำพวกนั้น แม้พระพุทธองค์ก็ โปรดไม่ได้ อันที่จริง ข้าพเจ้ามิได้หมายความว่า บุคคล ที่เชื่อในเรื่องโลกทิพย์เช่นนี้แล้ว จะเป็นผู้ที่ไม่สามารถทำ ความผิดอย่างใดได้เลย เพราะในบางคราวหรือว่าบ่อยครั้ง บุคคลเช่นนั้นซึ่งก็ยังเป็นปุถุชนเหมือนกัน อาจจะต้องตกอยู่ใน สภาวะที่ยั่ววน หรือคุกคามจนไม่สามารถจะต้านทานได้ก็มี ในกรณีเช่นนี้ แม้บุคคลผู้นั้นจะเชื่อถือในเรื่องโลกทิพย์ และ ผลกรรมอันไม่รู้จักดับสูญแล้วก็ตาม ก็ยังสามารถทำความ ผิดได้บ้างเหมือนกัน เพราะความสามารถที่จะต้านทานสิ่ง แวดล้อมที่ไม่ดีต่าง ๆ นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีก หลายประการ โดยเฉพาะก็คือ บารมี กำลังสมาธิ และ สติคือความควบคุมตัวเองเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ก็เป็น ความจริงอยู่อย่างหนึ่งว่า เมื่อบุคคลใดเชื่ออย่างแน่วในเรื่อง

โลกทิพย์ และเรื่องความไม่ดับสูญแห่งผลกรรมแล้ว บุคคล นั้นย่อมมีกำลังใจต้านทานสิ่งยั่ววนหรือคุกคามได้ดีกว่าผู้ที่มี อดุมคติในทางวัตถุนิยมล้วน ๆ อย่างแน่นอน

นอกจากนั้น ในยุคปัจจุบันลัทธิวัตถุนิยมกำลังแผ่ อธิทธิพลเข้าครอบงำจิตใจมนุษย์อย่างมากมาย ทำให้มนุษย์ ส่วนมาก แม้โดยกิริยาอาการภายนอกจะเป็นผู้นับถือศาสนา หนึ่งอยู่ก็ตาม แต่ในส่วนลึกของหัวใจก็มักจะไม่เชื่อ และ หัวเราะเยาะแนวความคิดเรื่องนรก และสวรรค์อยู่ในใจ หลายต่อหลายท่านแม้ถือเพศเป็นนักบวช ก็รู้สึกละอายใจ ในการที่จะเชื่อว่า สวรรค์และนรกมีอยู่จริง ทั้ง ๆ ที่หลัก การเรื่องชาติหน้า หรือสวรรค์ นรกนี้เป็นรากฐานที่จำเป็น อย่างที่สุด ของศาสนาทุกศาสนาอย่างแท้จริง

ในหนังสือเรื่อง Here and Hereafter โดยผู้แต่ง คนเดียวกันนี้ มีเรื่องเล่าไว้ว่า มีพระรูปหนึ่ง (พระในศาสนา คริสต์) เขียนจดหมายมาถึงผู้แต่งบอกว่า บรรดาพระมีถึง ๘ ใน ๑๐ ส่วน (ที่แม่เทศน์ เรื่องสวรรค์นรกอยู่) ก็ไม่เชื่อ ว่าสวรรค์และนรกมีอยู่จริง ๆ ในวารสาร Golden Lotus ออกในสหรัฐอเมริกา เล่มประจำเดือนธันวาคม ปี ๑๙๖๓ หน้า ๒๒๙ เล่าถึงประวัติของบุตรของพระนักเทศก์รูปหนึ่ง

เด็กชายผู้นี้เล่าว่า บิดาเป็นคนฉลาด ไม่ยอมเชื่อสิ่งที่ตนเองสอนผู้อื่นเลย (Father is too smart to believe the things he preaches)

อนึ่ง อาจารย์พร ได้เป็นผู้ช่วยเหลือติดต่อกับเจ้าของเรื่องในประเทศอังกฤษคือ Mr. Anthony Borgia ถามถึงวิธีการติดต่อกับ ท่านโรเบิร์ต ฮิว เป็นสัน ที่เขียนเรื่องโลกทิพย์ในภาษาอังกฤษ โดยผ่านทางคุณชูศักดิ์ ทิพยเกษร อาจารย์ผู้หนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ซึ่งขณะนั้นท่านก้อยู่ในกรุงลอนดอนจนได้รับอนุญาตจากเจ้าของเรื่องเดิมให้พิมพ์จำหน่ายได้ทั้งต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษและฉบับที่แปลเป็นไทย โดยที่เจ้าของเรื่องเดิมมิได้คิดค่าป่วยการ หรือค่าลิขสิทธิ์ใด ๆ ทั้งสิ้น ข้าพเจ้าจึงขอขอบคุณอาจารย์พรไว้ ณ ที่นี้ด้วย และเพื่ออนุโลมตาม Mr. Anthony Borgia ก็เป็นการตัดปัญหาเรื่องการพิมพ์ในครั้งใหม่ต่อไป ข้าพเจ้าจึงได้มอบลิขสิทธิ์ภาคภาษาไทย ซึ่งข้าพเจ้าเป็นผู้แปลเรียบเรียงนั้นให้แก่อาจารย์พร โดยให้อาจารย์พร รัตนสุวรรณ เป็นผู้จัดพิมพ์ได้แต่ผู้เดียวตลอดไป ทั้งนี้เพราะอาจารย์พรเป็นผู้ที่สนใจในงานด้านนี้มาก และนานเป็นพิเศษ และได้ทำงานประเภทนี้ด้วยความเสียสละตลอดมา นอกจากนั้น

ยังเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทั้งในด้านการปฏิบัติ และการศึกษา สามารถตอบคำถามแก้ข้อสงสัยของท่านผู้อ่านได้ดีกว่าผู้อื่น ความสามารถดังกล่าวรวมกัน จะทำให้หนังสือเล่มนี้เป็นที่รู้จักกว้างขวางในหมู่ผู้สนใจในทางนี้ และยังเป็นทางให้เกิดความเข้าใจในธรรมของพระพุทธศาสนา ในเรื่องกรรมและโอปปาติกะได้อย่างถูกต้อง

ข้าพเจ้าใคร่ขอกล่าวแทรกไว้ในที่นี้สักเล็กน้อยว่า ความเชื่อในเรื่องกรรม และโอปปาติกะอย่างถูกต้องนั้นควรจะเป็นเช่นไร มีบุคคลบางประเภทในปัจจุบันที่ไม่ยอมเชื่อในเรื่องอริยสัจ หรือกรรมหรือปฏิจกสมุปปาทเลย บุคคลประเภทนี้ข้าพเจ้าจะไม่ขอกล่าวถึง คือเป็นอันว่าผ่านเลยไป แต่มีอีกประเภทหนึ่งซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยที่ *อวดอ้าง* ว่าเชื่อในหลักอริยสัจเป็นต้น แต่ไม่ยอมเชื่อในเรื่องชาติหน้าหรือนรกสวรรค์เลย โดยกล่าวว่าเป็นเรื่องของความมงาย ข้าพเจ้าสังเกตว่าส่วนมากบุคคลประเภทนี้ เป็นพวกที่ไม่เชื่อในทางอิทธิปาฏิหาริย์ หรือไม่ก็เคยเชื่ออิทธิปาฏิหาริย์ แต่ก็ได้รับความผิดหวังมาแล้ว จึงเลย “เหวี่ยงแห” หรือ “ต่ากราด” ไปหมด ด้วยคิดว่าการเชื่อในเรื่องนรกสวรรค์หรือเทวดาก็ยังเป็นความมงายเช่นเดียวกัน ในเรื่องเช่นนี้ข้าพเจ้าใคร่ขอ

{๓๒}

กล่าวอย่างตรงไปตรงมาว่า ผู้ที่ ปาก อ้างว่าเชื่อถือในหลัก อริยสัจเป็นต้น โดย ใจ ไม่ยอมเชื่อในเรื่องโลกหน้าหรือมี เทวดานั้น อันที่จริงก็เป็นผู้ที่เชื่ออย่าง งามงาย อีกประการ หนึ่งเหมือนกัน และดูเหมือนว่านอกจากจะงามงายแล้ว ยัง หลอกตัวเองและหลอกผู้อื่นอยู่ตลอดเวลาอีกด้วย จริงอยู่ ผู้ ที่เชื่อในเรื่องโลกหน้าและมีเทวดาบางเหล่า ก็อาจยังมีความ งามงายอยู่บ้างเหมือนกัน แต่ก็มิได้เป็นผู้หลอกตนเองและผู้ อื่นแต่ประการใด (นอกจากในรายที่หลอกหากินเป็นอาชีพ) ส่วนการที่ความเชื่อในเรื่องนรกสวรรค์มีเทวดาเพียงใดจึงจะ เป็นความไม่งามงาย และในลักษณะใดจึงจะเป็นความงามงาย นั้น ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ท่านผู้อ่านเรื่องนี้ได้อ่านหนังสือ เรื่อง "ผี และเทวดามีจริง" ของอาจารย์พร รัตน์สุวรรณ ดุ ให้ตลอดเล่ม (คือควรอ่านให้ตลอด มิฉะนั้นอาจจะทำ ให้เข้าใจทัศนะของผู้แต่งผิดพลาดไปได้อย่างน่าเสียดาย)

หนังสือชุดโลกทิพย์ของ Mr Anthony Borgia นี้มีอยู่ ๓ เล่ม ด้วยกัน เฉพาะฉบับภาษาอังกฤษเล่ม ๑ คือที่ ข้าพเจ้าได้แปลเรียบเรียงออกมาแล้วนี้ ก็ได้พิมพ์จำหน่าย ไปแล้วถึง ๑๐ ครั้งด้วยกัน สำหรับเล่ม ๒ คือ More About Life in the World Unseen และเล่ม ๓ คือ Here and Hereafter นั้น หากมีเวลาข้าพเจ้าจะพยายาม

{๓๓}

แปล (หรือให้คณะแปลของสำนักค้นคว้าทางวิญญาณแปล) ออกเสนอท่านผู้สนใจในอันดับต่อไป

ความประสงค์ของข้าพเจ้า มีเพียงเพื่อช่วยให้บุคคล ส่วนมากที่ยังเข้าใจผิดคิดว่า ชาวตะวันตก (ฝรั่ง) ไม่เชื่อใน เรื่องนั้นนั้น ได้ทราบความจริงในเรื่องนี้บ้างตามสมควร ความ จริงหนังสือประเภทนี้ (คือที่แต่ง โดยบุคคลผู้มีชื่อเสียงอื่น ๆ) ที่เป็นภาษาอังกฤษนั้น มีอยู่มากกว่าที่เราคิดไว้เป็นอันมาก ทั้งในยุโรปและอเมริกา เฉพาะที่ข้าพเจ้ามิไว้ในครอบครอง ก็เป็นจำนวนไม่น้อย แต่เป็นที่น่าเสียดายอยู่อย่างหนึ่งว่า หนังสือประเภทนี้ไม่ค่อยมีจำหน่ายในประเทศไทย หลายเล่ม ต้องสั่งจากต่างประเทศ โดยผ่านทางร้านจำหน่ายหนังสือ บ้าง หรือผ่านทางญาติมิตรที่อยู่ในต่างประเทศบ้าง

ในที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนกุศลอันเกิดจากน้ำพัก น้ำแรง ที่ได้แปลหนังสือเล่มนี้ออกมา โดยมีได้หวังประโยชน์ อื่นใด นอกจากให้เป็นเสถียรของตนเองในโลกทิพย์บ้างเท่า นั้น ให้แก่ท่านผู้มีพระคุณทั้งหลายตลอดจนถึงท่านผู้มีใจเป็น กุศล ที่ได้นำเรื่องนี้ไปพิมพ์เผยแพร่ครั้งแล้วครั้งเล่าโดยทั่วกัน

ศิริ พุทธศุภร์

๑๒ สิงหาคม ๒๕๐๘

ข้อความที่น่าสนใจบางตอน ในเรื่องโลกทิพย์

The spirit world is a world of thought ; to think is to act and thought is instantaneous.

โลกทิพย์เป็นโลกแห่งความคิด การคิดคือการกระทำ และส่งผลให้เห็นทันทีทันใด

It is the motive that counts, and a happy state in the spirit world cannot be bought for hard cash. A small service willingly and generously performed for a fellow mortal builds a greater edifice in spirit.

ตัวเจตนา (ที่แฝงอยู่เบื้องหลังการกระทำ) เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ความสุขในโลกหน้ามิใช่จะซื้อได้ด้วยปริมาณเงินที่ทำบุญลงไป การทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นแม้เล็กน้อย ถ้าทำด้วยความเต็มใจ และด้วยเจตนาบริสุทธิ์ที่จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ร่วมทุกข์ เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันจริง ๆ ย่อมมีผลในโลกทิพย์มากกว่า (ที่ทำมาก ๆ ด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์)

(๔๓)

It is man alone who qualifies himself for the state of his existence after he passes into spirit.

หลังจากความแตกดับแห่งกายแล้ว บุคคลจะเข้าถึงสภาวะอันสูงส่ง หรือต่ำทรามอย่างไร ก็สุดแล้วแต่ตัวของเขาเอง.

There are many people who, without doing any harm, had never, never done any good to a single mortal upon earth. People who lived entirely unto themselves, without a single thought for others. Such souls constantly harped upon the theme that they had done no harm to anyone But they had harmed themselves.

มีบุคคลเป็นจำนวนมากผู้ซึ่งแม้จะไม่ได้ทำอันตรายผู้อื่นใด แต่ก็ไม่เคยได้ช่วยเหลือผู้ร่วมทุกข์ เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันเลยขณะที่เมื่ออยู่ในโลกมนุษย์ บุคคลประเภทนี้คิดถึงแต่ตนเองเท่านั้น ไม่เคยรับรู้ความทุกข์ของผู้อื่นเลย วิญญาณดังกล่าวกล่าวอ้างเหตุผลอยู่เสมอว่า เขาไม่ได้ทำอันตรายผู้หนึ่งผู้ใดเลย แต่นั่นแหละ เขาได้ทำอันตรายตนเองแล้ว (โดยไม่รู้สึกรู้สึ)

Many who were great upon earth found themselves very small in spirit. And many who were unknown upon earth, found themselves here so spiritually well known as to be almost overcome by it.

บุคคลเป็นจำนวนมากที่เคยเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในโลกมนุษย์ จะรู้สึกว่าคุณเองเล็กน้อย (จนดูเหมือนไม่มีค่าอะไรเลยในโลกทิพย์) และก็มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่เมื่ออยู่ในโลกมนุษย์อาจไม่มีผู้ใดรู้จักชื่อเสียงเลย แต่เมื่อมาสู่โลกทิพย์แล้ว กลับปรากฏว่าตนมีผู้รู้จักมากมาย จนรู้สึกตื่นตันใจเกือบจะพูดไม่ถูกทีเดียว

However mighty we were upon the earth-plane it is spiritual worth only that takes us to our right place in the spirit world.....Position is forgotten but deeds and thoughts are the witnesses for or against us, and we become our own judges

ไม่ว่าบุคคลจะมีอำนาจวาสนาเพียงใดในโลกมนุษย์ สิ่งที่เราจะนำติดตัวไปด้วยได้ก็คือ ความหยาบ หรือความ

ประณีตแห่งจิตของเราเท่านั้น.....ในโลกทิพย์ไม่มีผู้ใดคิดคำนึงถึงตำแหน่งของบุคคลในโลกมนุษย์อีกต่อไป การกระทำและความคิดของเรา (ในโลกมนุษย์) จะเป็นพยานส่งเสริมหรือปรักปรำเรา และเราก็จะเป็นผู้พิพากษาตนเอง

ความรู้แจ้งเรื่องโอปปาติกะ

เป็นรากฐานสำคัญของสัพพัญญุตญาณ

ภิกษุทั้งหลาย อธิเทวญาณทัศนะ (คือการรู้การเห็นเกี่ยวกับเรื่องเทวดาทุกชั้น และทุกอย่าง) ของเรา ถ้ายังไม่บริสุทธิ์ดีเพียงใด เราก็ไม่ปรารถนาว่า เราได้บรรลุอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ แต่เพราะเหตุที่อธิเทวญาณทัศนะของเราบริสุทธิ์ดีแล้ว ฉะนั้นเราจึงได้ปรารถนาว่า เราได้บรรลุอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ

พระไตรปิฎก ฉบับบาลี เล่ม ๒๓ หน้า ๓๓๐
(มีเทวคามีจริง หน้า ๔๖)